

— a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek és a felperes által elkerülhetetlenül viselt költségek, nevezetesen az utazás, a tartózkodás és az ügyvédi tiszteletdíj költségeinek fizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes Tunéziából importált dikalciumfoszfátot értékesít, amelyet 1994-ig kalciumhidrogén-ortofoszfát (dikalciumfoszfát) megnevezéssel jelentett be vámkezelésre a 2835 52 90 KN-kód alatt. A portugál hatóságok megkövetelték, hogy a dikalciumfoszfát a KN 2309 90 98 KN-kód alatt kerüljön bejelentésre, mint a magas vámmal sújtott „állatok etetésére szolgáló készítmény — más”. Ugyanakkor a Tunéziából származó és az EU-ba importált teljes dikalciumfoszfát mennyiséget felvevő Franciaországban, Egyesült Királyságban és Spanyolországban ezen áru a vámentes 2835 52 90 kód alá került besorolásra.

A felperes azt kérte, hogy a Bizottság fogadjon el a dikalciumfoszfát tarifális besorolásának harmonizációjára vonatkozó intézkedéseket, a Bizottság azonban nem válaszolt. 2005 óta késlekedik a dikalciumfoszfát harmonizációjára vonatkozó határozat meghozatala. 2008 decemberében a Bizottság kifejezett, nemleges tartalmú jogi aktust fogadott el, amely egyfelől megállapította, hogy a dikalciumfoszfátnak a 2309 vámtarifaszám alá történő sorolása állandó és egységes gyakorlat a tagállamokban, másfelől pedig — következképpen — megtagadta, hogy a besorolást egységesítő intézkedéseket fogadjon el. A Bizottság rendelkezik azon eredeti dokumentumokkal, amelyek bizonyítják, hogy a Közösség legnagyobb ellátójától, Tunéziából importált dikalciumfoszfátot Franciaországban és Spanyolországban a 2835 52 90 kód alá sorolják, és a Bizottság rendelkezik azon eszközökkel, hogy megtudja, hogy — többek között — az Egyesült Királyság is ezt a besorolást fogadta el. Csak féligazságnak minősül az a megállapítás, hogy a többi tagállamban nem okoz problémákat a dikalciumfoszfát besorolása, mivel nem tartalmazza azt a tényt, hogy a többi tagállam nem importál dikalciumfoszfátot Tunéziából. A Bizottságnak meg kellett volna vizsgálnia, hogy a Tunéziából származó dikalciumfoszfát összetétele nagyon hasonló a más országokból importált helyettesítő anyagok összetételével, ezt azonban nem tette meg, jóllehet ismeretében volt egy franciaországi kötelező tarifális felvilágosításnak. A Bizottságnak a felperes panaszára adott válasza jogszerűvé teszi az eltérő — és mint ilyen — téves tarifális besorolásokat, valamint téves előfeltevéseken alapul, és a Bizottság végül is semmiféle harmonizációs intézkedést nem fogadott el a besorolási kritériumok vonatkozásában, és fenntartotta a korábbi bizonytalan állapotot.

A portugál bíróságok jóváhagyták a portugál vámhatóságok határozatait, és nem terjesztettek előzetes döntéshozatali kérelmet a Bíróság elé, jóllehet kötelesek lettek volna erre. A Tunéziából dikalciumfoszfátot importáló valamennyi tagállamban ez az áru a 2835 92 90 kód alatt kerül bejelentésre. Ez a besorolási eltérés, amely a vám kiszabásában tükröződik, kizorította a felperest a spanyol piacról, ahol a dikalciumfoszfát vámentes, mivel a 2835 52 90 kód alá kerül besorolásra.

2009. február 20-án benyújtott kereset — Franciaország kontra Bizottság

(T-79/09. sz. ügy)

(2009/C 113/75)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: E. Belliard, G. de Bergues és A.-L. Vendrolini meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresettel a felperes a 2008. december 10-i C(2008) 7846 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amelyben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a szakmaközi szervezetek által az általuk képviselt szakmák képviselőitől az e szervezetek által kifejthető tevékenységek finanszírozása céljából beszédett, kötelezővé vált önkéntes járulékok az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősülő intézkedés.

Keresete alátámasztására a felperes az ügy érdemét illetően a következő jogalapot terjeszti elő:

- az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás fogalmának téves értelmezése, amennyiben a Bizottság — azzal szemben, amit a francia kormány állít — úgy ítélte meg, hogy e kötelező önkéntes járulékok adójellegű járulékok, vagyis állami bevételt képeznek, miközben:
 - a szakmaközi szervezetek elismerésének, csakúgy mint a szakmaközi megállapodások kiterjesztésének eljárása nem tekinthető az állam által előzetesen megfogalmazott, meghatározott politika végrehajtása állami eszközöknek;
 - a kötelező önkéntes járulékok alapját, összegét, rendelkezését és felhasználását a szakmaközi szervezetek határozzák meg megállapodásaikban, a hatóságok egyik szakaszban sem avatkoznak be;
 - a kötelező önkéntes járulékokat azon tevékenységek finanszírozására kell felhasználni, amelyekre a járulékokat szánták, és soha nem lehet azokat a hatóságok rendelkezésére bocsátani;
 - a kötelező önkéntes járulékok fizetésére kötelezettek szükségszerűen élvezik a járulékból finanszírozott tevékenységek előnyeit, és a hálózat gazdasági szereplőinek összessége viseli annak költségeit az érintett termék eladójaként vagy vevőjeként.